

عنوان مقاله:

ارزیابی کمی و کیفی کاربری اراضی شهری با تاکید بر توسعه پایدار مطالعه موردی شهر شاهین دژ

محل انتشار:

همایش ملی مهندسی عمران ، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

آرمان مسلمی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید بهشتی

محمد مولایی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید بهشتی

سجاد دارابی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

دسترسی عادلانه به زمین و استفاده بهینه از آن یکی از مولفه های اساسی توسعه پایدار محسوب می شود. نوع و نحوه توزیع کاربری ها در دسترسی عادلانه به زمین بسیار تعیین کننده است و برنامه ریزی کاربری زمین هسته اصلی و عملی توسعه پایدار شهری به شمار می رود، این در حالی است که توسعه پایدار شهری اولویت اول در قوانین برنامه ریزی شهری است و رعایت اصول آن در سطح شهرها الزامی است. شناخت و ارزیابی هر یک از کاربری های شهری به منظور دستیابی به معیارها و اصول توسعه پایدار شهری از مهمترین اقدامات است که بایستی مورد توجه قرار گیرد. این پژوهش سعی دارد نمود های عینی برنامه ریزی کاربری اراضی شهریدر توسعه پایدار شهر شاهین دژ را به روش توصیفی- تحلیلی مورد بررسی قرار داده و نحوه انطباق یا عدم انطباق کاربری ها به لحاظ کمی با استانداردهای مورد استفاده در ایران مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. ارزیابی کمی کاربری ها با توجه به سرانه ها و معیارها نشان دهنده آن است که بسیاری از کاربری های موجود به لحاظ کمی با استانداردها و ضوابط علمی منطبق نبوده و تاثیرات این شکل از توسعه و توزیع نامطلوب و نابرابر کاربری های شهری، باعث ایجاد نوعی دوگانگی فضایی در سطح شهر شده است، به طوری که روند کلی تحولات کاربری زمین در شهر شاهین دژ هماهنگ و همسو با توسعه پایدار شهری نیست

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار شهری، کاربری اراضی شهری، استانداردهای شهری، شهر شاهین دژ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/345769>

